KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 6
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

42 ksiąg · 313 różnych siglów · 405 wystąpień · 661 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju	2	**Mk** Ewangelia według św. Marka	11
Wj Księga Wyjścia	2	**Łk** Ewangelia według św. Łukasza	11
Pwt Księga Powtórzonego Prawa	2	**J** Ewangelia według św. Jana	12
Joz Księga Jozuego	3	**Dz** Dzieje Apostolskie	13
Sdz Księga Sędziów	3	**Rz** List do Rzymian	14
1 Sm 1 Księga Samuela	3	**1 Kor** 1 List do Koryntian	16
1 Krl 1 Księga Królewska	3	**2 Kor** 2 List do Koryntian	16
1 Krn 1 Księga Kronik	4	**Ga** List do Galatów	18
2 Krn 2 Księga Kronik	4	**Ef** List do Efezjan	18
Ne Księga Nehemiasza	4	**Flp** List do Filipian	19
Hi Księga Hioba	4	**Kol** List do Kolosan	20
Ps Księga Psalmów	4	**1 Tes** 1 List do Tesaloniczan	20
Prz Księga Przysłów	6	**2 Tes** 2 List do Tesaloniczan	21
Koh Księga Koheleta	6	**1 Tm** 1 List do Tymoteusza	21
Iz Księga Izajasza	7	**2 Tm** 2 List do Tymoteusza	21
Jr Księga Jeremiasza	7	**Tt** List do Tytusa	21
Lm Lamentacje	8	**Hbr** List do Hebrajczyków	22
Ez Księga Ezechiela	8	**Jk** List św. Jakuba Apostoła	23
Mi Księga Micheasza	9	**1 P** 1 List św. Piotra Apostoła	24
Ml Księga Malachiasza	9	**2 P** 2 List św. Piotra Apostoła	24
Mt Ewangelia według św. Mateusza	9	**1 J** 1 List św. Jana Apostoła	25

Księga Rodzaju

Rdz 4,5–7

Lekcja 6: s. 2, 4

5 na Kaina zaś i na jego ofiarę nie chciał patrzeć.
Smuciło to Kaina bardzo i chodził z ponurą
twarzą. 6 Pan zapytał Kaina: Dlaczego jesteś
smutny i dlaczego twarz twoja jest ponura? 7
Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś
twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze
postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie,
a przecież ty masz nad nim panować.

Rdz 6,5

Lekcja 6: s. 5

5 Kiedy zaś Pan widział, że wielka jest
niegodziwość ludzi na ziemi i że usposobienie ich
jest wciąż złe,

Rdz 8,21

Lekcja 6: s. 5

21 Gdy Pan poczuł miłą woń, rzekł do siebie: Nie
będę już więcej złorzeczył ziemi ze względu na
ludzi, bo usposobienie człowieka jest złe już od
młodości. Przeto już nigdy nie zgładzę
wszystkiego, co żyje, jak to uczyniłem.

Rdz 50,20

Lekcja 6: s. 3

20 Wy niegdyś knuliście zło przeciwko mnie, Bóg
jednak zamierzył to jako dobro, żeby sprawić to,
co jest dzisiaj, że przeżył wielki naród.

Księga Wyjścia

Wj 32,2–6.17–19

Lekcja 6: s. 4

2 Aaron powiedział im: Pozdejmujcie złote
kolczyki, które są w uszach waszych żon, waszych
synów i córek, i przynieście je do mnie. 3 I zdjął
cały lud złote kolczyki, które miał w uszach, i
zniósł je do Aarona. 4 A wziąwszy je z ich rąk
nakazał je przetopić i uczynić z tego posąg cielca
ulany z metalu. I powiedzieli: Izraelu, oto bóg
twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej. 5 A
widząc to Aaron kazał postawić ołtarz przed nim i
powiedział: Jutro będzie uroczystość ku czci
Pana. 6 Wstawszy wcześnie rano, dokonali
całopalenia i złożyli ofiary biesiadne. I usiadł lud,
aby jeść i pić, i wstali, żeby się bawić.

17 A Jozue, usłyszawszy odgłos okrzyków ludu,
powiedział do Mojżesza: W obozie rozlegają się
okrzyki wojenne. 18 On zaś odpowiedział: To nie
głos pieśni zwycięstwa ani głos pieśni klęski, lecz
słyszę pieśni dwóch chórów. 19 A Mojżesz zbliżył
się do obozu i ujrzał cielca i tańce. Rozpalił się
wówczas gniew Mojżesza i rzucił z rąk swoich
tablice i potłukł je u podnóża góry.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 8,2.5.16

Lekcja 6: s. 3

2 Pamiętaj na wszystkie drogi, którymi cię
prowadził Pan, Bóg twój, przez te czterdzieści lat
na pustyni, aby cię utrapić, wypróbować i poznać,
co jest w twym sercu; czy strzeżesz Jego nakazu,
czy też nie.

5 Uznaj w sercu, że jak wychowuje człowiek
swego syna, tak Pan, Bóg twój, wychowuje ciebie.

16 On żywił cię na pustyni manną, której nie znali
twoi przodkowie, chcąc cię utrapić i wypróbować,
aby ci w przyszłości wyświadczyć dobro.

Pwt 11,13

Lekcja 6: s. 5

13 Jeśli będziecie słuchać pilnie nakazów, które
wam dziś daję, miłując Pana, Boga waszego, i
służąc Mu z całego serca z całej duszy,

Pwt 16,13–15

Lekcja 6: s. 9

13 Będziesz obchodził Święto Namiotów przez
siedem dni po zebraniu plonów z twego klepiska i
tłoczni. 14 W to święto będziesz się radował ty, syn
twój i córka, sługa twój i niewolnica, a także
lewita, obcy, sierota i wdowa, którzy żyją w
twoich murach. 15 Przez siedem dni będziesz
świętować ku czci Pana, Boga swego, w miejscu,
które sobie obierze Pan, za to, że ci błogosławi
Pan, Bóg twój, we wszystkich twoich zbiorach, w
każdej pracy twych rąk, i abyś był pełen radości.

Pwt 29,19–21

Lekcja 6: s. 8

19 nie zechce mu Pan przebaczyć, bo już rozpaliły
się gniew i zazdrość Pana przeciwko temu
człowiekowi; spadną na niego wszystkie
przekleństwa zapisane w tej księdze, a Pan
wymaże jego imię spod nieba. 20 Pan go wyłączy
na jego nieszczęście ze wszystkich pokoleń
Izraela, stosownie do wszystkich przekleństw
tego przymierza, zapisanych w księdze tego
Prawa. 21 Wtedy przyszłe pokolenie, wasi synowie,
którzy po was powstaną, i obcy, który przybędzie
z dalekiej krainy, widząc plagi tej ziemi i choroby,
które na nią Pan ześle, powiedzą:

Księga Jozuego

Joz 1,8

Lekcja 6: s. 2

8 Niech ta Księga Prawa będzie zawsze na twych
ustach: rozważaj ją w dzień i w nocy, abyś ściśle
spełniał wszystko, co w niej jest napisane, bo
tylko wtedy powiedzie ci się i okaże się twoja
roztropność.

Joz 9,15

Lekcja 6: s. 8

15 Zgodził się więc Jozue na pokój z nimi i zawarł z
nimi przymierze, zapewniając im życie, a książęta
społeczności potwierdzili je przysięgą.

Księga Sędziów

Sdz 7,3

Lekcja 6: s. 4

3 Wobec tego tak wołaj do uszu ludu: Ten, który
się boi i drży, niech zawróci ku górze Gilead i
chroni się. Tak więc odeszło z ludu dwadzieścia
dwa tysiące, a pozostało dziesięć tysięcy.

1 Księga Samuela

1 Sm 12,24

Lekcja 6: s. 5

24 Bójcie się jedynie Pana, służcie Mu w prawdzie
z całego serca: spójrzcie, jak wiele wam
wyświadczył.

1 Sm 16,4–5.7

Lekcja 6: s. 5, 8

4 Samuel uczynił tak, jak polecił mu Pan, i udał się
do Betlejem. Naprzeciw niego wyszła
przelękniona starszyzna miasta. [Jeden z nich]
zapytał: Czy twe przybycie oznacza pokój? 5
Odpowiedział: Pokój. Przybyłem złożyć ofiarę
Panu. Oczyśćcie się i chodźcie złożyć ze mną
ofiarę! Oczyścił też Jessego i jego synów i zaprosił
ich na ofiarę.

7 Pan jednak rzekł do Samuela: Nie zważaj ani na
jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż nie
wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi <jak
widzi Bóg>, bo człowiek patrzy na to, co
widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na
serce.

1 Sm 18,8–9

Lekcja 6: s. 4

8 A Saul bardzo się rozgniewał, bo nie podobały
mu się te słowa. Mówił: Dawidowi przyznały
dziesiątki tysięcy, a mnie tylko tysiące. Brak mu
tylko królowania. 9 I od tego dnia patrzył Saul na
Dawida zazdrosnym okiem.

1 Księga Królewska

1 Krl 19,1–3

Lekcja 6: s. 4

1 Kiedy Achab opowiedział Izebeli wszystko, co
Eliasz uczynił, i jak pozabijał mieczem proroków,
2 wtedy Izebel wysłała do Eliasza posłańca, aby
powiedział: Chociaż ty jesteś Eliasz, to jednak ja
jestem Izebel! Niech to sprawią bogowie i tamto
dorzucą, jeśli nie postąpię jutro z twoim życiem,
jak [się stało] z życiem każdego z nich. 3 Wtedy
<Eliasz> zląkłszy się, powstał i ratując się
ucieczką, przyszedł do Beer-Szeby w Judzie i tam
zostawił swego sługę,

1 Księga Kronik

1 Krn 12,16–18

Lekcja 6: s. 8

16 Są to ci, którzy przeszli Jordan w miesiącu pierwszym, gdy wylewa on wszędzie z brzegów, i którzy zmusili do ucieczki wszystkich mieszkańców dolin, na wschód i na zachód. 17 Przyszli też do warowni Dawida niektórzy z potomków Beniamina i Judy. 18 Dawid wyszedł naprzeciwko nich, a odpowiadając rzekł do nich: Jeśli przychodzicie do mnie usposobieni pokojowo, aby mi pomóc, będzie moje serce w jedności z wami, lecz jeśli po to, by mnie zdradzić moim wrogom, mimo że ręce moje wolne są od gwałtu, niechaj wejrzy w to Bóg naszy

1 Krn 28,9

Lekcja 6: s. 5

9 A ty, synu mój, Salomonie, znaj Boga twego ojca i służ Mu sercem doskonałym i duszą ochotną, bo Pan przenika wszystkie serca i zgłębia wszystkie tajniki myśli. Jeśli będziesz Go szukał, On pozwoli ci siebie znaleźć, ale jeśli Go opuścisz, odrzuci cię na zawsze.

2 Księga Kronik

2 Krn 30,20–22

Lekcja 6: s. 9

20 Wówczas Pan wysłuchał Ezechiasza i przebaczył ludowi. 21 Izraelici, którzy znaleźli się w Jerozolimie, obchodzili Święto Przaśników przez siedem dni, wśród wielkiej radości, a kapłani i lewici codziennie wysławiali Pana pieniami ze wszystkich swych sił. 22 Wtedy Ezechiasz przemówił do serca wszystkich lewitów, którzy byli umiejętni w sprawach Pańskich. W ten sposób w siedem dni ukończono uroczystość, składając ofiary biesiadne i wysławiając Pana, Boga swych ojców.

Księga Nehemiasza

Ne 8,10

Lekcja 6: s. 10

10 I rzekł im Nehemiasz: Idźcie, spożywajcie potrawy świąteczne i pijcie napoje słodkie - poślijcie też porcje temu, który nic gotowego nie ma: albowiem poświęcony jest ten dzień Panu naszemu. A nie bądźcie przygnębieni, gdyż radość w Panu jest waszą ostoją.

Księga Hioba

Hi 8,13

Lekcja 6: s. 6

13 Tak z drogą niepomnych na Boga; nadzieja nieprawych zaginie,

Hi 27,8

Lekcja 6: s. 6

8 W czym grzesznik ma ufać, gdy skończy, gdy Bóg zabierze mu duszę?

Księga Psalmów

Ps 4,9

Lekcja 6: s. 8

9 Gdy się położę, zasypiam spokojnie, bo Ty sam jeden, Panie, pozwalasz mi mieszkać bezpiecznie.

Ps 9,3

Lekcja 6: s. 9

3 Cieszyć się będę i radować Tobą, psalm będę śpiewać na cześć Twego imienia, o Najwyższy.

Ps 16,11

Lekcja 6: s. 10

11 Ukażesz mi ścieżkę życia, pełnię radości u Ciebie, rozkosze na wieki po Twojej prawicy.

Ps 19,12

Lekcja 6: s. 2

12 Chociaż Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu zysk jest wielki,

Ps 29,11

Lekcja 6: s. 8

11 Niech Pan udzieli mocy swojemu ludowi, niech Pan błogosławi swój lud, darząc go pokojem.

Ps 31,8

Lekcja 6: s. 9

8 Weselę się i cieszę z Twojej łaski, boś wejrzał na moją nędzę, uznałeś udręki mej duszy

Ps 33,16–18.21

Lekcja 6: s. 6, 9

16 Nie uratuje króla liczne wojsko ani wojownika nie ocali wielka siła. 17 W koniu zwodniczy ratunek i mimo wielkiej swej siły nie umknie. 18 Oto oczy Pana nad tymi, którzy się Go boją, nad tymi, co ufają Jego łasce,

21 W Nim przeto raduje się nasze serce, ufamy Jego świętemu imieniu.

Ps 35,9.26

Lekcja 6: s. 9

9 A moja dusza będzie radować się w Panu, będzie się weselić z Jego ratunku.

26 Niech się zmieszają i wszyscy razem zawstydzą, co się cieszą z moich nieszczęść; niech się okryją wstydem i wzgardą, którzy przeciwko mnie się podnoszą.

Ps 38,1–23

Lekcja 6: s. 4

1 Psalm Dawidowy. Dla wspomnienia. 2 Nie karć mnie, Panie, w Twoim gniewie i nie karz mnie w Twej zapalczywości! 3 Utkwiły bowiem we mnie Twoje strzały i ręka Twoja zaciążyła nade mną. 4 Nie ma w mym ciele nic zdrowego na skutek Twego zagniewania, nic nietkniętego w mych kościach na skutek mego grzechu. 5 Bo winy moje przerosły moją głowę, gniotą mnie jak ciężkie brzemię.

6 Cuchną, ropieją me rany na skutek mego szaleństwa. 7 Jestem zgnębiony, nad miarę pochylony, przez cały dzień chodzę smutny. 8 Bo ogień trawi moje lędźwie i w moim ciele nie ma nic zdrowego. 9 Jestem nad miarę wyczerpany i złamany; skowyczę, bo jęczy moje serce. 10 Przed Tobą, Panie, wszelkie me pragnienie i moje wzdychanie nie jest przed Tobą ukryte.

11 Serce się me we mnie trzepoce: moc mnie opuściła, zawodzi nawet światło moich oczu. 12 Przyjaciele moi i sąsiedzi stronią od mojej choroby i moi bliscy stoją z daleka. 13 Ci, którzy czyhają na moje życie, zastawiają sidła, ci, którzy źle mi życzą, mówią przewrotnie i przez cały dzień obmyślają podstępy. 14 A ja nie słyszę - jak głuchy; i jestem jak niemy, co ust nie otwiera. 15 I stałem się jak człowiek, co nie słyszy; i nie ma w ustach odpowiedzi.

16 Bo Tobie ufam, o Panie! Ty odpowiesz, Panie, Boże mój! 17 Mówię bowiem: Niech się ze mnie nie cieszą; gdy moja noga się chwieje, niech się nie wynoszą nade mnie! 18 Bo jestem bardzo bliski upadku i ból mój jest zawsze przede mną. 19 Ja przecież wyznaję moją winę i trwożę się moim grzechem. 20 Lecz silni są ci, co bez powodu mi się sprzeciwiają, i liczni, którzy oszczerczo mnie nienawidzą.

21 Ci, którzy złem odpłacają za dobro, za to mi grożą, że idę za dobrem. 22 Nie opuszczaj mnie, Panie, mój Boże, nie bądź daleko ode mnie! 23 Spiesz mi na pomoc, Zbawienie moje - o Panie!

Ps 39,8

Lekcja 6: s. 6

8 A teraz w czym mam pokładać nadzieję, o Panie? W Tobie jest moja nadzieja.

Ps 40,17

Lekcja 6: s. 9

17 Niech się radują i weselą w Tobie wszyscy, co Ciebie szukają i niech zawsze mówią: Pan jest wielki ci, którzy pragną Twojej pomocy.

Ps 43,4

Lekcja 6: s. 9

4 I przystąpię do ołtarza Bożego, do Boga, który jest moim weselem. Radośnie będę Cię chwalił przy wtórze harfy, Boże, mój Boże!

Ps 49,6

Lekcja 6: s. 4

6 Dlaczego miałbym się trwożyć w dniach niedoli, gdy otacza mnie złość podstępnych,

Ps 51,12

Lekcja 6: s. 5

12 Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnów w mojej piersi ducha niezwyciężonego!

Ps 57,8

Lekcja 6: s. 5

8 Serce moje jest mocne, Boże, mocne serce moje; zaśpiewam i zagram.

Ps 62,6–7

Lekcja 6: s. 6

6 Spocznij jedynie w Bogu, duszo moja, bo od Niego pochodzi moja nadzieja. 7 On jedynie skałą i zbawieniem moim, On jest twierdzą moją, więc się nie zachwieję.

Ps 71,5

Lekcja 6: s. 6

5 Ty bowiem, mój Boże, jesteś moją nadzieją, Panie, ufności moja od moich lat młodych!

Ps 84,3

Lekcja 6: s. 5

3 Dusza moja pragnie i tęskni do przedsieni Pańskich. Moje serce i ciało radośnie wołają do Boga żywego.

Ps 85,9–11

Lekcja 6: s. 8

9 Chciałbym słuchać tego, co mówi Pan Bóg: oto ogłasza pokój ludowi swemu i świętym swoim; niech się nie stają znów nierozsądni. 10 Zaiste, bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją, tak iż chwała zamieszka w naszej ziemi. 11 Łaskawość i wierność spotkają się z sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój.

Ps 92,2–5

Lekcja 6: s. 9

2 Dobrze jest dziękować Panu i śpiewać imieniu Twemu, o Najwyższy: 3 głosić z rana Twoją łaskawość, a wierność Twoją nocami, 4 na harfie dziesięciostrunnej i lirze i pieśnią przy dźwiękach cytry. 5 Bo rozradowałeś mnie, Panie, Twoimi czynami, cieszę się dziełami rąk Twoich.

Ps 95,10

Lekcja 6: s. 5

10 Tamto pokolenie budziło we Mnie wstręt przez lat czterdzieści, i powiedziałem: Są oni ludem o sercu zbłąkanym i moich dróg nie znają.

Ps 118,24

Lekcja 6: s. 9

24 Oto dzień, który Pan uczynił: radujmy się zeń i weselmy!

Ps 119,49–50.165–168

Lekcja 6: s. 2, 3, 6, 9

49 Pomnij na słowo swoje do Twojego sługi, przez które mi dałeś nadzieję. 50 W moim ucisku to pociechą dla mnie, że Twoja mowa obdarza mnie życiem.

165 Obfity pokój dla miłujących Twe Prawo, nie spotka [ich] żadne potknięcie. 166 Czekam, o Panie, Twojej pomocy i wypełniam Twoje przykazania. 167 Moja dusza strzeże Twych napomnień i bardzo je miłuje. 168 Przestrzegam Twoich postanowień i napomnień, bo wszystkie moje drogi są przed Tobą.

Ps 130,5

Lekcja 6: s. 6

5 W Panu pokładam nadzieję, nadzieję żywi moja dusza: oczekuję na Twe słowo.

Ps 145,17

Lekcja 6: s. 3

17 Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.

Księga Przysłów

Prz 3,5–6

Lekcja 6: s. 2

5 Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na swoim rozsądku, 6 myśl o Nim na każdej drodze, a On twe ścieżki wyrówna.

Prz 4,23

Lekcja 6: s. 5

23 Z całą pilnością strzeż swego serca, bo życie ma tam swoje źródło.

Prz 11,7

Lekcja 6: s. 6

7 Nadzieja grzesznika znika przy śmierci, oczekiwanie przewrotnych przepada.

Prz 17,3.5

Lekcja 6: s. 5, 9

3 Dla srebra - tygiel, dla złota - piec, a dla serc probierzem jest Pan.

5 Kto drwi z ubogiego, znieważa jego Stwórcę, kto cieszy się z klęski, nie ujdzie karania.

Prz 20,9

Lekcja 6: s. 5

9 Kto powie: Ustrzegłem czystości serca, wolny jestem od grzechu?

Prz 29,18

Lekcja 6: s. 2

18 Gdy nie ma widzenia, naród się psuje, szczęśliwy, kto Prawa przestrzega.

Księga Koheleta

Koh 7,9.13–14

Lekcja 6: s. 3, 4

9 Nie bądź pochopny w duchu do gniewu, bo gniew przebywa w piersi głupców.

13 Przypatrz się dziełu Bożemu! Bo któż naprostować może to, co On skrzywił? 14 Gdy ci się dobrze wiedzie, ciesz się z tego, a wiedzie ci się źle, wtedy to rozważ: zarówno jedno jak i drugie sprawia Bóg, ponieważ człowiek nie może dociec niczego zgoła, co będzie potem.

Księga Izajasza

Iz 9,6

Lekcja 6: s. 9

6 Wielkie będzie Jego panowanie w pokoju bez granic na tronie Dawida i nad Jego królestwem, które On utwierdzi i umocni prawem i sprawiedliwością, odtąd i na wieki. Zazdrosna miłość Pana Zastępów tego dokona.

Iz 26,3.12

Lekcja 6: s. 8, 9

3 jego charakter stateczny Ty kształtujesz w pokoju, w pokoju, bo Tobie zaufał.

12 Panie, użyczysz nam pokoju, bo i wszystkie nasze dzieła Tyś nam zdziałał!

Iz 32,17

Lekcja 6: s. 8

17 Dziełem sprawiedliwości będzie pokój, a owocem prawa - wieczyste bezpieczeństwo.

Iz 40,29

Lekcja 6: s. 1

29 On dodaje mocy zmęczonemu i pomnaża siły omdlałego.

Iz 48,22

Lekcja 6: s. 8

22 Nie ma pokoju dla bezbożnych - mówi Pan.

Iz 57,21

Lekcja 6: s. 8

21 Nie ma pokoju - mówi Bóg mój - dla bezbożnych.

Iz 61,10

Lekcja 6: s. 9

10 Ogromnie się weselę w Panu, dusza moja raduje się w Bogu moim, bo mnie przyodział w szaty zbawienia, okrył mnie płaszczem sprawiedliwości, jak oblubieńca, który wkłada zawój, jak oblubienicę strojną w swe klejnoty.

Księga Jeremiasza

Jr 6,10–15

Lekcja 6: s. 8

10 Do kogo mam mówić i kogo ostrzegać, aby posłuchali? Oto ucho ich jest nieobrzezane, tak że nie mogą pojąć. Oto słowo Pańskie wystawione jest u nich na urąganie, nie mają w nim upodobania. 11 A ja pełen jestem gniewu Pańskiego, nie mogę go powstrzymać. Wylej go na dzieci na ulicy i na zgromadzenie młodzieńców! Wszyscy bowiem będą zabrani: mąż z żoną, starzec wraz z mężem podeszłego wieku. 12 Domy ich przejdą na własność innych, podobnie jak pola i żony. Bo wyciągnę rękę nad mieszkańcami tego kraju - wyrocznia Pana. 13 Albowiem od najmniejszego do największego wszystkich ogarnęła żądza zysku: od proroka do kapłana - wszyscy popełniają oszustwa. 14 Usiłują zaradzić katastrofie mojego narodu, mówiąc beztrosko: Pokój, pokój, a tymczasem nie ma pokoju.

15 Okryci są hańbą, ponieważ postępowali obrzydliwie. Co więcej, zupełnie się nie wstydzą, dlatego upadną wśród tych, co mają upaść, runą, gdy ich nawiedzę - wyrocznia Pana.

Jr 8,8–11

Lekcja 6: s. 8

8 Jak możecie mówić: Jesteśmy mądrzy i mamy Prawo Pańskie? Prawda, lecz w kłamstwo je obróciło kłamliwe pióro pisarzy. 9 Mędrcy będą zawstydzeni, zatrwożą się i zostaną pojmani. Istotnie, odrzucili słowo Pańskie, a mądrość na co im się przyda? 10 Dlatego dam ich żony innym, ich pola zdobywcom. Albowiem od najmniejszego do największego wszyscy są chciwi zysku. Od proroka do kapłana - wszyscy hołdują kłamstwu. 11 Podleczają rany córki mojego narodu pobieżnie, mówiąc: Pokój, pokój, a tymczasem nie ma pokoju.

Jr 17,9–10

Lekcja 6: s. 2, 3, 4, 5

9 Serce jest zdradliwsze niż wszystko inne i niepoprawne - któż je zgłębi? 10 Ja, Pan, badam serce i doświadczam nerki, bym mógł każdemu oddać stosownie do jego postępowania, według owoców jego uczynków.

Jr 29,11–13

Lekcja 6: s. 3, 6

11 Jestem bowiem świadomy zamiarów, jakie
zamyślam co do was - wyrocznia Pana - zamiarów
pełnych pokoju, a nie zguby, by zapewnić wam
przyszłość, jakiej oczekujecie. 12 Będziecie Mnie
wzywać, zanosząc do mnie swe modlitwy, a ja
was wysłucham. 13 Będziecie Mnie szukać i
znajdziecie Mnie, albowiem będziecie Mnie
szukać z całego serca.

Jr 32,38–41

Lekcja 6: s. 5

38 I będą moim narodem, Ja zaś będę ich Bogiem.
39 Dam im jedno serce i jedną zasadę
postępowania, by się Mnie zawsze bali dla swego
dobra i swych potomków. 40 Zawrę zaś z nimi
przymierze wieczne, mocą którego nie
zaprzestanę im wyświadczać dobra. Napełnię ich
serca moją bojaźnią, by się już nie odwracali ode
Mnie. 41 Cieszyć się będę, wyświadczając im
dobrodziejstwa, osadzę ich trwale w tej ziemi - z
całego swego serca i z całej swej duszy.

Lamentacje

Lm 3,21–24

Lekcja 6: s. 6

21 Biorę to sobie do serca, dlatego też ufam: 22 Nie
wyczerpała się litość Pana, miłość nie zgasła. 23
Odnawia się ona co rano: ogromna Twa wierność.
24 Działem mym Pan - mówi moja dusza, dlatego
czekam na Niego.

Księga Ezechiela

Ez 11,21

Lekcja 6: s. 5

21 A co do tych, których serce skłania się ku
bożkom i obrzydliwościom, to na ich głowy
składam odpowiedzialność za ich postępowanie -
wyrocznia Pana Boga.

Ez 13,8–16

Lekcja 6: s. 8

8 Dlatego tak mówi Pan Bóg: Ponieważ
przepowiadaliście rzeczy zwodnicze i mieliście
kłamliwe widzenia, Ja występuję przeciwko wam -
wyrocznia Pana Boga. 9 Ręka moja dotknie
proroków, którzy widzą rzeczy zwodnicze i
przepowiadają kłamstwa. Nie będą oni należeć do
społeczności mego ludu i nie zostaną wpisani w
poczet pokoleń izraelskich, nie wejdą do ziemi
Izraela, abyście poznali, że Ja jestem Pan Bóg. 10
Oto wprowadzili mój lud w błąd, mówiąc: Pokój,
podczas gdy pokoju nie było. A kiedy on budował
mur, to tamci pokrywali go tynkiem. 11 Powiedz
tym, którzy go pokrywali tynkiem: <Upadnie
on>, [gdy] spadnie deszcz ulewny, nastąpi
gradobicie i wicher gwałtowny się zerwie. 12 I oto
mur rozwalony. Czy wam nie powiedzą: Gdzie jest
zaprawa, którąście narzucili?

13 Przeto tak mówi Pan Bóg: W zapalczywości
mojej sprowadzę wicher gwałtowny, spadnie
deszcz ulewny na skutek mojego gniewu i grad na
skutek mego oburzenia, by wszystko zniszczyć. 14
I zburzę mur, któryście pokryli tynkiem, powalę
go na ziemię, tak że ukażą się jego fundamenty i
upadnie, a wy pod nim zginiecie. Wówczas
poznacie, że Ja jestem Pan. 15 Wywrę gniew mój
na murze i na tych, którzy go tynkiem obrzucili, i
powiem wam: Gdzie jest mur i ci, którzy go
tynkowali - 16 prorocy Izraela, wieszczący o
Jerozolimie, którzy mieli o niej widzenia pokoju,
ale w której nie było pokoju? - wyrocznia Pana
Boga.

Ez 18,1–20

Lekcja 6: s. 3

1 Pan skierował do mnie te słowa: 2 Z jakiego
powodu powtarzacie między sobą tę przypowieść
o ziemi izraelskiej: Ojcowie jedli zielone
winogrona, a zęby ścierpły synom? 3 Na moje
życie - wyrocznia Pana Boga. Nie będziecie więcej
powtarzali tej przypowieści w Izraelu. 4 Oto
wszystkie osoby są moje: tak osoba ojca, jak
osoba syna. Są moje. Umrze tylko ta osoba, która
zgrzeszyła. 5 Ktokolwiek jest sprawiedliwy i
przestrzega prawa i sprawiedliwości,

6 kto nie jada mięsa z krwią i oczu nie podnosi ku
bożkom domu Izraela, nie bezcześci żony
bliźniego, nie zbliża się do żony w okresie jej
nieczystości, 7 nie krzywdzi nikogo, zwraca
zastaw dłużnikowi, nie popełnia rozboju,
łaknącemu udziela swego chleba, nagiego
przyodziewa szatą, 8 nie uprawia lichwy, nie żąda
odsetek, odsuwa swą rękę od nieprawości,

sprawiedliwie rozsądza między jednym człowiekiem a drugim, [9] stosuje się do moich ustaw i zachowuje wiernie moje przykazania, postępując uczciwie - ten na pewno żyć będzie - wyrocznia Pana Boga. [10] Lecz jeśliby zrodził syna gwałtownika i rozlewającego krew, winnego jednej z tych zbrodni -

[11] choć sam żadnej z nich nie popełnił - syna, który jadł mięso z krwią, syna, który bezcześcił żonę swego bliźniego, [12] uciskał biednego i potrzebującego, popełniał rozboje, nie oddawał zastawu, podnosił oczy ku bożkom, dopuszczał się obrzydliwości, [13] uprawiał lichwę i żądał odsetek - ten nie będzie żył, bo popełnił wszystkie te bezeceństwa. Ten na pewno umrze, a [odpowiedzialność za] krew jego spadnie na niego samego. [14] Natomiast gdyby zrodził syna, który by widział wszystkie grzechy popełniane przez swego ojca i uląkł się, a nie naśladował go w nich, [15] a więc nie jadał mięsa z krwią, nie podnosił oczu ku bożkom izraelskim, nie bezcześcił żony bliźniego,

[16] nie uciskał nikogo, nie zwlekał z płaceniem długów, nie popełniał gwałtów, łaknącemu udzielał chleba, przyodziewał nagiego, [17] odwracał rękę od zła, nie uprawiał lichwy, nie żądał odsetek, wypełniał moje nakazy i postępował według moich ustaw: ten nie umrze skutkiem wykroczeń swego ojca, ale żyć będzie. [18] A ponieważ ojciec jego był gwałtownikiem, dopuszczał się grabieży i nie postępował dobrze pośród mego ludu, dlatego on sam umrze z powodu swojej nieprawości. [19] Wy zaś mówicie: Dlaczego syn nie odpowiada za winy swego ojca? Ależ syn postępował według prawa i sprawiedliwości, zachowywał wszystkie moje ustawy i postępował według nich, a więc powinien żyć. [20] Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani ojciec - za winę swego syna. Sprawiedliwość sprawiedliwego jemu zostanie przypisana, występek zaś występnego na niego spadnie.

Ez 36,26–27

Lekcja 6: s. 3, 5

[26] I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. [27] Ducha mojego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według mych nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali.

Księga Micheasza

Mi 3,5

Lekcja 6: s. 8

[5] Tak mówi Pan przeciw prorokom, którzy zwodzą mój lud, którzy, gdy mają usta pełne, głoszą pokój, a jeśli kto nic nie włoży w ich usta ogłoszą wojnę przeciw niemu.

Księga Malachiasza

Ml 2,3–6

Lekcja 6: s. 8

[3] Oto Ja odetnę wam ramię i rzucę wam mierzwę w twarz, mierzwę waszych ofiar świątecznych - i położę was na niej. [4] Przekonacie się, że istotnie wydałem co do was to postanowienie dla podtrzymania mojego przymierza z Lewim, mówi Pan Zastępów. [5] Przymierze moje z nim było [przymierzem] życia i pokoju. Nałożyłem na niego obowiązek czci i okazywał Mi cześć, i korzył się przed mym imieniem. [6] Wierność wobec Prawa była w jego ustach, a niegodziwości nie znaleziono na jego wargach. W pokoju i prawości postępował ze Mną i wielu odciągnął od grzechu.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,3–12.21–24.27–28

Lekcja 6: s. 3, 4, 5, 10

[3] Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. [4] Błogosławieni, którzy się smucą, albowiem oni będą pocieszeni. [5] Błogosławieni cisi, albowiem oni na własność posiądą ziemię. [6] Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni. [7] Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

[8] Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. [9] Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. [10] Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo niebieskie. [11] Błogosławieni jesteście, gdy /ludzie/ wam urągają i prześladują was, i gdy z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na was. [12] Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza nagroda wielka jest w niebie. Tak bowiem prześladowali proroków, którzy byli przed wami.

[21] Słyszeliście, że powiedziano przodkom: Nie zabijaj; a kto by się dopuścił zabójstwa, podlega

sądowi. [22] A Ja wam powiadam: Każdy, kto się gniewa na swego brata, podlega sądowi. A kto by rzekł swemu bratu: Raka, podlega Wysokiej Radzie. A kto by mu rzekł: Bezbożniku, podlega karze piekła ognistego. [23] Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, [24] zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!

[27] Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż! [28] A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa.

Mt 6,34

Lekcja 6: s. 4

[34] Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dosyć ma dzień swojej biedy.

Mt 7,1–5.20–27

Lekcja 6: s. 2, 4, 12

[1] Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. [2] Bo takim sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą, jaką wy mierzycie, wam odmierzą. [3] Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? [4] Albo jak możesz mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? [5] Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka twego brata.

[20] A więc: poznacie ich po ich owocach. [21] Nie każdy, który Mi mówi: Panie, Panie!, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie. [22] Wielu powie Mi w owym dniu: Panie, Panie, czy nie prorokowaliśmy mocą Twego imienia i nie wyrzucaliśmy złych duchów mocą Twego imienia, i nie czyniliśmy wielu cudów mocą Twego imienia? [23] Wtedy oświadczę im: Nigdy was nie znałem. Odejdźcie ode Mnie wy, którzy dopuszczacie się nieprawości! [24] Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztropnym, który dom swój zbudował na skale.

[25] Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. [26] Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. [27] Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki .

Mt 10,34–36

Lekcja 6: s. 8

[34] Nie sądźcie, że przyszedłem pokój przynieść na ziemię. Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz. [35] Bo przyszedłem poróżnić syna z jego ojcem, córkę z matką, synową z teściową; [36] i będą nieprzyjaciółmi człowieka jego domownicy.

Mt 11,29

Lekcja 6: s. 5

[29] Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

Mt 12,21.34–35

Lekcja 6: s. 5, 6

[21] W Jego imieniu narody nadzieję pokładać będą.

[34] Plemię żmijowe! Jakże wy możecie mówić dobrze, skoro źli jesteście? Przecież z obfitości serca usta mówią. [35] Dobry człowiek z dobrego skarbca wydobywa dobre rzeczy, zły człowiek ze złego skarbca wydobywa złe rzeczy.

Mt 15,18–20

Lekcja 6: s. 2, 5

[18] Lecz to, co z ust wychodzi, pochodzi z serca, i to czyni człowieka nieczystym. [19] Z serca bowiem pochodzą złe myśli, zabójstwa, cudzołóstwa, czyny nierządne, kradzieże, fałszywe świadectwa, przekleństwa. [20] To właśnie czyni człowieka nieczystym. To zaś, że się je nie umytymi rękami, nie czyni człowieka nieczystym.

Mt 16,27

Lekcja 6: s. 3

[27] Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego razem z aniołami swoimi, i wtedy odda każdemu według jego postępowania.

Mt 22,37

Lekcja 6: s. 5

[37] On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem.

Mt 25,26

Lekcja 6: s. 5

[26] Odrzekł mu pan jego: Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdziem nie rozsypał.

Ewangelia według św. Marka

Mk 3,5

Lekcja 6: s. 5

5 Wtedy spojrzawszy wkoło po wszystkich z
gniewem, zasmucony z powodu zatwardziałości
ich serca, rzekł do człowieka: Wyciągnij rękę!
Wyciągnął, i ręka jego stała się znów zdrowa.

Mk 7,18–23

Lekcja 6: s. 2, 5

18 Odpowiedział im: I wy tak niepojętni jesteście?
Nie rozumiecie, że nic z tego, co z zewnątrz
wchodzi do człowieka, nie może uczynić go
nieczystym; 19 bo nie wchodzi do jego serca, lecz
do żołądka i na zewnątrz się wydala. Tak uznał
wszystkie potrawy za czyste. 20 I mówił dalej: Co
wychodzi z człowieka, to czyni go nieczystym. 21 Z
wnętrza bowiem, z serca ludzkiego pochodzą złe
myśli, nierząd, kradzieże, zabójstwa, 22
cudzołóstwa, chciwość, przewrotność, podstęp,
wyuzdanie, zazdrość, obelgi, pycha, głupota.

23 Całe to zło z wnętrza pochodzi i czyni człowieka
nieczystym.

Mk 10,22

Lekcja 6: s. 4

22 Lecz on spochmurniał na te słowa i odszedł
zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości.

Mk 11,25

Lekcja 6: s. 3

25 A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli
macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz,
który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia
wasze.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 1,14.46–55.67–79

Lekcja 6: s. 8, 9

14 Będzie to dla ciebie radość i wesele; i wielu z
jego narodzenia cieszyć się będzie.

46 Wtedy Maryja rzekła: Wielbi dusza moja Pana, 47
i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. 48 Bo
wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Oto
bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie
pokolenia, 49 gdyż wielkie rzeczy uczynił mi
Wszechmocny. Święte jest Jego imię - 50 a swoje
miłosierdzie na pokolenia i pokolenia [zachowuje]
dla tych, co się Go boją.

51 On przejawia moc ramienia swego, rozprasza
[ludzi] pyszniących się zamysłami serc swoich. 52
Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych. 53
Głodnych nasyca dobrami, a bogatych z niczym
odprawia. 54 Ujął się za sługą swoim, Izraelem,
pomny na miłosierdzie swoje - 55 jak przyobiecał
naszym ojcom - na rzecz Abrahama i jego
potomstwa na wieki.

67 Wtedy ojciec jego, Zachariasz, został
napełniony Duchem Świętym i prorokował,
mówiąc: 68 Niech będzie uwielbiony Pan, Bóg
Izraela, że nawiedził lud swój i wyzwolił go, 69 i
moc zbawczą nam wzbudził w domu sługi swego,
Dawida: 70 jak zapowiedział to z dawien dawna
przez usta swych świętych proroków, 71 że nas
wybawi od nieprzyjaciół i z ręki wszystkich,
którzy nas nienawidzą;

72 że miłosierdzie okaże ojcom naszym i wspomni
na swoje święte Przymierze - 73 na przysięgę,
którą złożył ojcu naszemu, Abrahamowi, że nam
użyczy tego, 74 iż z mocy nieprzyjaciół wyrwani
bez lęku służyć Mu będziemy 75 w pobożności i
sprawiedliwości przed Nim po wszystkie dni
nasze. 76 A i ty, dziecię, prorokiem Najwyższego
zwać się będziesz, bo pójdziesz przed Panem
torując Mu drogi;

77 Jego ludowi dasz poznać zbawienie [co się
dokona] przez odpuszczenie mu grzechów, 78
dzięki litości serdecznej Boga naszego. Przez nią
z wysoka Wschodzące Słońce nas nawiedzi, 79 by
zajaśnieć tym, co w mroku i cieniu śmierci
mieszkają, aby nasze kroki zwrócić na drogę
pokoju.

Łk 2,10.14

Lekcja 6: s. 8, 9

10 Lecz anioł rzekł do nich: Nie bójcie się! Oto
zwiastuję wam radość wielką, która będzie
udziałem całego narodu:

14 Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój
ludziom Jego upodobania.

Łk 5,22

Lekcja 6: s. 5

22 Lecz Jezus przejrzał ich myśli i rzekł do nich: Co
za myśli nurtują w sercach waszych?

Łk 6,43–45

Lekcja 6: s. 2, 5

43 Nie jest dobrym drzewem to, które wydaje zły
owoc, ani złym drzewem to, które wydaje dobry
owoc. 44 Po owocu bowiem poznaje się każde
drzewo; nie zrywa się fig z ciernia ani z krzaka
jeżyny nie zbiera się winogron. 45 Dobry człowiek
z dobrego skarbca swego serca wydobywa dobro,
a zły człowiek ze złego skarbca wydobywa zło. Bo
z obfitości serca mówią jego usta.

Łk 9,23–24

Lekcja 6: s. 5

23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za
Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co
dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24
Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto
straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.

Łk 10,20.41

Lekcja 6: s. 4, 9

20 Jednak nie z tego się cieszcie, że duchy się wam
poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona
zapisane są w niebie.

41 A Pan jej odpowiedział: Marto, Marto,
troszczysz się i niepokoisz o wiele,

Łk 14,31–32

Lekcja 6: s. 8

31 Albo który król, mając wyruszyć, aby stoczyć
bitwę z drugim królem, nie usiądzie wpierw i nie
rozważy, czy w dziesięć tysięcy ludzi może stawić
czoło temu, który z dwudziestoma tysiącami
nadciąga przeciw niemu? 32 Jeśli nie, wyprawia
poselstwo, gdy tamten jest jeszcze daleko, i prosi
o warunki pokoju.

Łk 15,7.10

Lekcja 6: s. 9

7 Powiadam wam: Tak samo w niebie większa
będzie radość z jednego grzesznika, który się
nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu
sprawiedliwych, którzy nie potrzebują
nawrócenia.

10 Tak samo, powiadam wam, radość powstaje u
aniołów Bożych z jednego grzesznika, który się
nawraca.

Łk 18,9–14

Lekcja 6: s. 5

9 Powiedział też do niektórych, co ufali sobie, że
są sprawiedliwi, a innymi gardzili, tę
przypowieść: 10 Dwóch ludzi przyszło do świątyni,
żeby się modlić, jeden faryzeusz a drugi celnik. 11
Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: Boże,
dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie,
zdziercy, oszuści, cudzołożnicy, albo jak i ten
celnik. 12 Zachowuję post dwa razy w tygodniu,
daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam. 13
Natomiast celnik stał z daleka i nie śmiał nawet
oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi i
mówił: Boże, miej litość dla mnie, grzesznika.

14 Powiadam wam: Ten odszedł do domu
usprawiedliwiony, nie tamten. Każdy bowiem, kto
się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniża,
będzie wywyższony.

Ewangelia według św. Jana

J 10,10

Lekcja 6: s. 8

10 Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść,
zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby
/owce/ miały życie i miały je w obfitości.

J 14,23–24.27

Lekcja 6: s. 2, 3, 8, 9

23 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Jeśli Mnie
kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a
Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i
będziemy u niego przebywać. 24 Kto Mnie nie
miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka,
którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który
Mnie posłał, Ojca.

27 Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie
tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie
trwoży serce wasze ani się lęka.

J 15,1–11

Lekcja 6: s. 2, 3, 8, 9, 10

1 Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a
Ojciec mój jest tym, który uprawia. 2 Każdą
latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu,
odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza,
aby przynosiła owoc obfitszy. 3 Wy już jesteście
czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do
was. 4 Wytrwajcie we Mnie, a Ja /będę trwał/ w
was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić
owocu sama z siebie - o ile nie trwa w winnym
krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie
będziecie. 5 Ja jestem krzewem winnym, wy -
latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten
przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie
możecie uczynić.

6 Ten, kto we Mnie nie trwa, zostanie wyrzucony
jak winna latorośl i uschnie. I zbiera się ją, i
wrzuca do ognia, i płonie. 7 Jeżeli we Mnie trwać
będziecie, a słowa moje w was, poproście, o
cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. 8 Ojciec
mój przez to dozna chwały, że owoc obfity
przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami. 9 Jak
Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem.
Wytrwajcie w miłości mojej! 10 Jeśli będziecie
zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w
miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania
Ojca mego i trwam w Jego miłości.

11 To wam powiedziałem, aby radość moja w was
była i aby radość wasza była pełna.

J 16,22.24.33

Lekcja 6: s. 3, 8, 9, 10

22 Także i wy teraz doznajecie smutku. Znowu
jednak was zobaczę, i rozraduje się serce wasze,
a radości waszej nikt wam nie zdoła odebrać.

24 Do tej pory o nic nie prosiliście w imię moje:
Proście, a otrzymacie, aby radość wasza była
pełna.

33 To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie
mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie
odwagę: Jam zwyciężył świat.

J 17,13

Lekcja 6: s. 3, 9, 10

13 Ale teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc
jeszcze na świecie, aby moją radość mieli w sobie
w całej pełni.

Dzieje Apostolskie

Dz 2,46–47

Lekcja 6: s. 5

46 Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a
łamiąc chleb po domach, przyjmowali posiłek z
radością i prostotą serca. 47 Wielbili Boga, a cały
lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś
przymnażał im codziennie tych, którzy
dostępowali zbawienia.

Dz 4,32

Lekcja 6: s. 5

32 Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich
wierzących. żaden nie nazywał swoim tego, co
posiadał, ale wszystko mieli wspólne.

Dz 5,4.40–41

Lekcja 6: s. 5, 10

4 Czy przed sprzedażą nie była twoją własnością,
a po sprzedaniu czyż nie mogłeś rozporządzić
tym, coś za nią otrzymał? Jakże mogłeś dopuścić
myśl o takim uczynku? Nie ludziom skłamałeś,
lecz Bogu.

40 A przywoławszy Apostołów kazali ich ubiczować
i zabronili im przemawiać w imię Jezusa, a potem
zwolnili. 41 A oni odchodzili sprzed Sanhedrynu i
cieszyli się, że stali się godni cierpieć dla imienia
/Jezusa/.

Dz 7,26

Lekcja 6: s. 8

26 Następnego dnia zjawił się wśród nich, kiedy
bili się między sobą, i usiłował ich pogodzić.
Ludzie, braćmi jesteście - zawołał - czemuż
krzywdzicie jeden drugiego?

Dz 10,34–36

Lekcja 6: s. 8

34 Wtedy Piotr przemówił w dłuższym wywodzie:
Przekonuję się, że Bóg naprawdę nie ma względu
na osoby. 35 Ale w każdym narodzie miły jest Mu
ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie. 36
Posłał swe słowo synom Izraela, zwiastując im
pokój przez Jezusa Chrystusa. On to jest Panem
wszystkich.

Dz 12,20

Lekcja 6: s. 8

20 Gniewał się bardzo na mieszkańców Tyru i
Sydonu. Lecz oni razem przybyli do niego,
pozyskali Blasta, podkomorzego królewskiego, i
prosili o pokój, ponieważ sprowadzali żywność z
kraju króla.

Dz 15,8–9

Lekcja 6: s. 5

8 Bóg, który zna serca, zaświadczył na ich
korzyść, dając im Ducha Świętego tak samo jak
nam. 9 Nie zrobił żadnej różnicy między nami a
nimi, oczyszczając przez wiarę ich serca.

Dz 16,14.22–25

Lekcja 6: s. 5, 10

14 Przysłuchiwała się nam też pewna "bojąca się
Boga" kobieta z miasta Tiatyry imieniem Lidia,
która sprzedawała purpurę. Pan otworzył jej
serce, tak że uważnie słuchała słów Pawła.

22 Zbiegł się tłum przeciwko nim, a pretorzy kazali
zedrzeć z nich szaty i siec ich rózgami. 23 Po
wymierzeniu wielu razów wtrącili ich do
więzienia, przykazując strażnikowi, aby ich
dobrze pilnował. 24 Otrzymawszy taki rozkaz,
wtrącił ich do wewnętrznego lochu i dla
bezpieczeństwa zakuł im nogi w dyby. 25 O
północy Paweł i Sylas modlili się, śpiewając
hymny Bogu. A więźniowie im się przysłuchiwali.

Dz 24,2–3

Lekcja 6: s. 8

2 Kiedy go wezwano, Tertullos rozpoczął mowę
oskarżycielską: Dzięki tobie żyjemy w zupełnym
pokoju - mówił - dzięki twej przezorności polepsza
się byt tego narodu. 3 Zawsze i wszędzie
przyjmujemy to, dostojny Feliksie, z wielką
wdzięcznością.

List do Rzymian

Rz 2,5–10

Lekcja 6: s. 3, 5

5 Oto przez swoją zatwardziałość i serce
nieskłonne do nawrócenia skarbisz sobie gniew
na dzień gniewu i objawienia się sprawiedliwego
sądu Boga, 6 który odda każdemu według
uczynków jego: 7 tym, którzy przez wytrwałość w
dobrych uczynkach szukają chwały, czci i
nieśmiertelności - życie wieczne; 8 tym zaś, którzy
są przekorni, za prawdą pójść nie chcą, a oddają
się nieprawości - gniew i oburzenie. 9 Ucisk i
utrapienie spadnie na każdego człowieka, który
dopuszcza się zła, najpierw na Żyda, a potem na
Greka.

10 Chwała zaś, cześć i pokój spotka każdego, kto
czyni dobrze - najpierw Żyda, a potem Greka.

Rz 3,16–17

Lekcja 6: s. 8

16 zagłada i nędza są na ich drogach, 17 droga
pokoju jest im nie znana,

Rz 5,1–5.11

Lekcja 6: s. 3, 6, 7, 8, 10, 11, 12

1 Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia przez
wiarę, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana
naszego Jezusa Chrystusa, 2 dzięki któremu
uzyskaliśmy przez wiarę dostęp do tej łaski, w
której trwamy i chlubimy się nadzieją chwały
Bożej. 3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z
ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4
a wytrwałość - wypróbowaną cnotę,
wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja
zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana
jest w sercach naszych przez Ducha Świętego,
który został nam dany.

11 I nie tylko to - ale i chlubić się możemy w Bogu
przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez
którego teraz uzyskaliśmy pojednanie.

Rz 6,6–7.11–14.17–18.23

Lekcja 6: s. 2, 3, 5

6 To wiedzcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała
dawny nasz człowiek został razem z Nim
ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w
niewoli grzechu. 7 Kto bowiem umarł, stał się
wolny od grzechu.

11 Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu,
żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie. 12
Niechże więc grzech nie króluje w waszym
śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie też członków
waszych jako broń nieprawości na służbę
grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako
ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki
wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na
służbę Bogu. 14 Albowiem grzech nie powinien
nad wami panować, skoro nie jesteście poddani
Prawu, lecz łasce.

17 Dzięki jednak niech będą Bogu za to, że gdy
byliście niewolnikami grzechu, daliście z serca
posłuch nakazom tej nauki, której was oddano 18 a
uwolnieni od grzechu oddaliście się w niewolę
sprawiedliwości.

23 Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska
przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie
Jezusie, Panu naszym.

Rz 8,6.23–25.28–29.35–39

Lekcja 6: s. 1, 2, 3, 6, 7, 9, 11, 12, 13

6 Dążność bowiem ciała prowadzi do śmierci,
dążność zaś Ducha - do życia i pokoju.

23 Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już
posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również
całą istotą swoją wzdychamy, oczekując
<przybrania za synów> - odkupienia naszego
ciała. 24 W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni.
Nadzieja zaś, której [spełnienie już się] ogląda,
nie jest nadzieją, bo jak można się jeszcze
spodziewać tego, co się już ogląda? 25 Jeżeli
jednak, nie oglądając, spodziewamy się czegoś, to
z wytrwałością tego oczekujemy.

28 Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują,
współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi,
którzy są powołani według [Jego] zamiaru. 29
Albowiem tych, których od wieków poznał, tych
też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu
Jego Syna, aby On był pierworodnym między
wielu braćmi.

35 Któż nas może odłączyć od miłości
Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy
prześladowanie, głód czy nagość,
niebezpieczeństwo czy miecz? 36 Jak to jest
napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały
dzień, uważają nas za owce przeznaczone na
rzeź. 37 Ale we wszystkim tym odnosimy pełne
zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. 38 I
jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani
aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy
teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani co
wysokie, ani co głębokie, ani jakiekolwiek inne
stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości
Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu
naszym.

Rz 10,8–10

Lekcja 6: s. 5

8 Ale cóż mówi: Słowo to jest blisko ciebie, na
twoich ustach i w sercu twoim. Ale jest to słowo
wiary, którą głosimy. 9 Jeżeli więc ustami swoimi
wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim
uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych -
osiągniesz zbawienie. 10 Bo sercem przyjęta wiara
prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej
ustami - do zbawienia.

Rz 12,9–21

Lekcja 6: s. 3, 7

9 Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt
do złego, podążajcie za dobrem. 10 W miłości
braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W
okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie. 11
Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie
płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. 12
Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi,
w modlitwie - wytrwali. 13 Zaradzajcie potrzebom
świętych. Przestrzegajcie gościnności.

14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują.
Błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Weselcie się z
tymi, którzy się weselą. płaczcie z tymi, którzy
płaczą. 16 Bądźcie zgodni we wzajemnych
uczuciach. Nie gońcie za wielkością, lecz niech
was pociąga to, co pokorne. Nie uważajcie sami
siebie za mądrych. 17 Nikomu złem za złe nie
odpłacajcie. Starajcie się dobrze czynić wobec
wszystkich ludzi. 18 Jeżeli to jest możliwe, o ile to
od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi
ludźmi.

19 Umiłowani, nie wymierzajcie sami sobie
sprawiedliwości, lecz pozostawcie to pomście
[Bożej]. Napisano bowiem: Do Mnie należy
pomsta. Ja wymierzę zapłatę - mówi Pan - ale:
Jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód - nakarm go. 20
Jeżeli pragnie - napój go. Tak bowiem czyniąc,
węgle żarzące zgromadzisz na jego głowę. 21 Nie
daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj.

Rz 14,17–19

Lekcja 6: s. 2, 3, 8, 9, 10

17 Bo królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i
pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w
Duchu Świętym. 18 A kto w taki sposób służy
Chrystusowi, ten podoba się Bogu i ma uznanie u
ludzi. 19 Starajmy się więc o to, co służy sprawie
pokoju i wzajemnemu zbudowaniu.

Rz 15,4.8–13

Lekcja 6: s. 2, 6, 7, 8, 9

4 To zaś, co niegdyś zostało napisane, napisane
zostało i dla naszego pouczenia, abyśmy dzięki
cierpliwości i pociesze, jaką niosą Pisma,
podtrzymywali nadzieję.

8 Albowiem Chrystus - mówię - stał się sługą
obrzezanych, dla okazania wierności Boga i
potwierdzenia przez to obietnic danych ojcom 9
oraz po to, żeby poganie za okazane sobie
miłosierdzie uwielbili Boga, jak napisano: Dlatego
oddawać Ci będę cześć między poganami i
śpiewać imieniu Twojemu. 10 Znów mówi Pismo:
Weselcie się, poganie, wraz z ludem Jego. 11 I

znowu: Chwalcie Pana, wszyscy poganie, niech Go uwielbiają wszystkie narody. [12] Nadto także Izajasz powiada: Przyjdzie potomek Jessego, powstanie Ten, który ma rządzić poganami, w Nim poganie pokładać będą nadzieję.

[13] A Bóg, [dawca] nadziei, niech wam udzieli pełni radości i pokoju w wierze, abyście przez moc Ducha Świętego byli bogaci w nadzieję.

1 List do Koryntian

1 Kor 4,5

Lekcja 6: s. 5

[5] Przeto nie sądźcie przedwcześnie, dopóki nie przyjdzie Pan, który rozjaśni to, co w ciemnościach ukryte, i ujawni zamiary serc. Wtedy każdy otrzyma od Boga pochwałę.

1 Kor 10,13

Lekcja 6: s. 3, 12

[13] Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść, lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać.

1 Kor 11,31–32

Lekcja 6: s. 2, 4, 11, 12

[31] Jeżeli zaś sami siebie osądzimy, nie będziemy sądzeni. [32] Lecz gdy jesteśmy sądzeni przez Pana, upomnienie otrzymujemy, abyśmy nie byli potępieni ze światem.

1 Kor 13,6.13

Lekcja 6: s. 6, 9

[6] nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą.

[13] Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość - te trzy: z nich zaś największa jest miłość.

1 Kor 14,33

Lekcja 6: s. 8

[33] Bóg bowiem nie jest Bogiem zamieszania, lecz pokoju. Tak jak to jest we wszystkich zgromadzeniach świętych,

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–11.21–22

Lekcja 6: s. 5, 6, 7, 11, 12

[3] Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy, [4] Ten, który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać tych, co są w jakiejkolwiek udręce, pociechą, której doznajemy od Boga. [5] Jak bowiem obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak też wielkiej doznajemy przez Chrystusa pociechy. [6] Ale gdy znosimy udręki - to dla pociechy i zbawienia waszego; a gdy pocieszani jesteśmy - to dla waszej pociechy, sprawiającej, że z wytrwałością znosicie te same cierpienia, których i my doznajemy. [7] A nadzieja nasza co do was jest silna, bo wiemy, że jak cierpień jesteście współuczestnikami, tak i naszej pociechy.

[8] Nie chciałbym bowiem, bracia, byście nie wiedzieli o udręce doznanej przez nas w Azji; jak do ostateczności i ponad siły byliśmy doświadczani, tak iż zwątpiliśmy, czy uda się nam wyjść cało z życiem. [9] Lecz właśnie w samym sobie znaleźliśmy wyrok śmierci: aby nie ufać sobie samemu, lecz Bogu, który wskrzesza umarłych. [10] On to wybawił nas od tak wielkiego niebezpieczeństwa śmierci i będzie wybawiał. Tak, mamy nadzieję w Nim, że nadal będzie nas wybawiał [11] przy współudziale waszych za nas modlitw, aby w ten sposób wielu dzięki składało za dar dla wielu w nas złożony.

[21] Tym zaś, który umacnia nas wespół z wami w Chrystusie, i który nas namaścił, jest Bóg. [22] On też wycisnął na nas pieczęć i zostawił zadatek Ducha w sercach naszych.

2 Kor 3,5–6.16–18

Lekcja 6: s. 2, 12

[5] Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta możność nasza jest z Boga. [6] On też sprawił, żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem zabija, Duch zaś ożywia.

[16] A kiedy ktoś zwraca się do Pana, zasłona opada. [17] Pan zaś jest Duchem, a gdzie jest Duch Pański - tam wolność. [18] My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadle; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu.

2 Kor 4,6–10.16–18

Lekcja 6: s. 2, 3, 5

6 Albowiem Bóg, Ten, który rozkazał
ciemnościom, by zajaśniały światłem, zabłysnął w
naszych sercach, by olśnić nas jasnością poznania
chwały Bożej na obliczu Chrystusa. 7
Przechowujemy zaś ten skarb w naczyniach
glinianych, aby z Boga była owa przeogromna
moc, a nie z nas. 8 Zewsząd znosimy cierpienia,
lecz nie poddajemy się zwątpieniu; żyjemy w
niedostatku, lecz nie rozpaczamy; 9 znosimy
prześladowania, lecz nie czujemy się
osamotnieni, obalają nas na ziemię, lecz nie
giniemy. 10 Nosimy nieustannie w ciele naszym
konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w
naszym ciele.

16 Dlatego to nie poddajemy się zwątpieniu,
chociaż bowiem niszczeje nasz człowiek
zewnętrzny, to jednak ten, który jest wewnątrz,
odnawia się z dnia na dzień. 17 Niewielkie bowiem
utrapienia naszego obecnego czasu gotują
bezmiar chwały przyszłego wieku 18 dla nas,
którzy się wpatrujemy nie w to, co widzialne, lecz
w to, co niewidzialne. To bowiem, co widzialne,
przemija, to zaś, co niewidzialne, trwa wiecznie.

2 Kor 5,17

Lekcja 6: s. 6

17 Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest
nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto
wszystko stało się nowe.

2 Kor 6,1–10

Lekcja 6: s. 9, 10

1 Współpracując zaś z Nim napominamy was,
abyście nie przyjmowali na próżno łaski Bożej. 2
Mówi bowiem /Pismo/: W czasie pomyślnym
wysłuchałem ciebie, w dniu zbawienia
przyszedłem ci z pomocą. Oto teraz czas
upragniony, oto teraz dzień zbawienia. 3 Nie dając
nikomu sposobności do zgorszenia, aby nie
wyszydzono /naszej/ posługi, 4 okazujemy się
sługami Boga przez wszystko: przez wielką
cierpliwość, wśród utrapień, przeciwności i
ucisków, 5 w chłostach , więzieniach, podczas
rozruchów, w trudach, nocnych czuwaniach i w
postach,

6 przez czystość i umiejętność, przez
wielkoduszność i łagodność, przez /objawy/
Ducha Świętego i miłość nieobłudną, 7 przez
głoszenie prawdy i moc Bożą, przez oręż
sprawiedliwości zaczepny i obronny, 8 wśród czci
i pohańbienia, przez dobrą sławę i zniesławienie.
Uchodzący za oszustów, a przecież
prawdomówni, niby nieznani, a przecież dobrze
znani, 9 niby umierający, a oto żyjemy, jakby
karceni, lecz nie uśmiercani, 10 jakby smutni, lecz
zawsze radośni, jakby ubodzy, a jednak
wzbogacający wielu, jako ci, którzy nic nie mają,
a posiadają wszystko.

2 Kor 7,10

Lekcja 6: s. 2

10 Bo smutek, który jest z Boga, dokonuje
nawrócenia ku zbawieniu, którego się /potem/ nie
żałuje, smutek zaś tego świata sprawia śmierć.

2 Kor 8,2

Lekcja 6: s. 10

2 jak to w dotkliwej próbie ucisku uradowały się
bardzo i jak skrajne ich ubóstwo zajaśniało
bogactwem prostoty.

2 Kor 9,7

Lekcja 6: s. 5

7 Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu nakazuje
jego własne serce, nie żałując i nie czując się
przymuszonym, albowiem radosnego dawcę
miłuje Bóg.

2 Kor 10,3–5

Lekcja 6: s. 1

3 Chociaż bowiem w ciele pozostajemy, nie
prowadzimy walki według ciała, 4 gdyż oręż
bojowania naszego nie jest z ciała, lecz posiada
moc burzenia, dla Boga, twierdz warownych.
Udaremniamy ukryte knowania 5 i wszelką
wyniosłość przeciwną poznaniu Boga i wszelki
umysł poddajemy w posłuszeństwo Chrystusowi

2 Kor 12,9–10

Lekcja 6: s. 3

9 lecz /Pan/ mi powiedział: Wystarczy ci mojej
łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali.
Najchętniej więc będę się chlubił z moich
słabości, aby zamieszkała we mnie moc
Chrystusa. 10 Dlatego mam upodobanie w moich
słabościach, w obelgach, w niedostatkach, w
prześladowaniach, w uciskach z powodu
Chrystusa. Albowiem ilekroć niedomagam,
tylekroć jestem mocny.

List do Galatów

Ga 2,20

Lekcja 6: s. 6

20 Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie
Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele,
jednak obecne życie moje jest życiem wiary w
Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 4,4–7

Lekcja 6: s. 5

4 Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg
Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego
pod Prawem, 5 aby wykupił tych, którzy podlegali
Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane
synostwo. 6 Na dowód tego, że jesteście synami,
Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego,
który woła: Abba, Ojcze! 7 A zatem nie jesteś już
niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i
dziedzicem z woli Bożej.

Ga 5,5–6.16–17.19–25

Lekcja 6: s. 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10

5 My zaś z pomocą Ducha, na zasadzie wiary
wyczekujemy spodziewanej sprawiedliwości. 6
Albowiem w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie,
ani jego brak nie mają żadnego znaczenia, tylko
wiara, która działa przez miłość.

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie.

19 Jest zaś rzeczą wiadomą, jakie uczynki rodzą się
z ciała: nierząd, nieczystość, wyuzdanie, 20
uprawianie bałwochwalstwa, czary, nienawiść,
spór, zawiść, wzburzenie, niewłaściwa pogoń za
zaszczytami, niezgoda, rozłamy, 21 zazdrość,
pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co do nich
zapowiadam wam, jak to już zapowiedziałem: ci,
którzy się takich rzeczy dopuszczają, królestwa
Bożego nie odziedziczą. 22 Owocem zaś ducha
jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość,
uprzejmość, dobroć, wierność, 23 łagodność,
opanowanie. Przeciw takim /cnotom/ nie ma
Prawa.

24 A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa,
ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i
pożądaniami. 25 Mając życie od Ducha, do Ducha
się też stosujmy.

List do Efezjan

Ef 1,9–12.15–23

Lekcja 6: s. 6

9 przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli
według swego postanowienia, które przedtem w
Nim powziął 10 dla dokonania pełni czasów, aby
wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako
Głowie: to, co w niebiosach, i to, co na ziemi. 11 W
Nim dostąpiliśmy udziału my również, z góry
przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje
wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli 12 po
to, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu - my,
którzyśmy już przedtem nadzieję złożyli w
Chrystusie.

15 Przeto i ja, usłyszawszy o waszej wierze w Pana
Jezusa i o miłości względem wszystkich świętych,
16 nie zaprzestaję dziękczynienia, wspominając
was w moich modlitwach. 17 [Proszę w nich], aby
Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec
chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w
głębszym poznaniu Jego samego. 18 [Niech da]
wam światłe oczy serca tak, byście wiedzieli,
czym jest nadzieja waszego powołania, czym
bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród
świętych 19 i czym przemożny ogrom Jego mocy
względem nas wierzących - na podstawie
działania Jego potęgi i siły.

20 Wykazał On je, gdy wskrzesił Go z martwych i
posadził po swojej prawicy na wyżynach
niebieskich, 21 ponad wszelką Zwierzchnością i
Władzą, i Mocą, i Panowaniem, i ponad wszelkim
innym imieniem wzywanym nie tylko w tym
wieku, ale i w przyszłym. 22 I wszystko poddał pod
Jego stopy, a Jego samego ustanowił nade
wszystko Głową dla Kościoła, 23 który jest Jego
Ciałem, Pełnią Tego, który napełnia wszystko
wszelkimi sposobami.

Ef 2,8–9.12–18

Lekcja 6: s. 6, 8, 9, 12

8 Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A
to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga: 9
nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił.

12 w owym czasie byliście poza Chrystusem, obcy
względem społeczności Izraela i bez udziału w
przymierzach obietnicy, nie mający nadziei ani
Boga na tym świecie. 13 Ale teraz w Chrystusie
Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko,
staliście się bliscy przez krew Chrystusa. 14 On
bowiem jest naszym pokojem. On, który obie
części [ludzkości] uczynił jednością, bo zburzył
rozdzielający je mur - wrogość. W swym ciele 15
pozbawił On mocy Prawo przykazań, wyrażone w

zarządzeniach, aby z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, [16] i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości.

[17] A przyszedłszy zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy blisko, [18] bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca.

Ef 4,1–6.22–24

Lekcja 6: s. 6, 8, 11, 12

[1] A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, [2] z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. [3] Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. [4] Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. [5] Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest.

[6] Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który [jest i działa] ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich.

[22] że - co się tyczy poprzedniego sposobu życia - trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, [23] odnawiać się duchem w waszym myśleniu [24] i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.

Ef 6,5–8

Lekcja 6: s. 5

[5] Niewolnicy, ze czcią i bojaźnią w prostocie serca bądźcie posłuszni waszym doczesnym panom, jak Chrystusowi, [6] nie służąc tylko dla oka, by ludziom się podobać, lecz jako niewolnicy Chrystusa, który z duszy pełnią wolę Bożą. [7] Z ochotą służcie, jak gdybyście [służyli] Panu, a nie ludziom, [8] świadomi tego, że każdy - jeśli uczyni co dobrego, otrzyma to z powrotem od Pana - czy to niewolnik, czy wolny.

List do Filipian

Flp 1,6.15–18

Lekcja 6: s. 3, 9

[6] Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa.

[15] Niektórzy wprawdzie z zawiści i przekory, drudzy zaś z dobrej woli głoszą Chrystusa. [16] Ci ostatni [głoszą] z miłości, świadomi tego, że jestem przeznaczony do obrony Ewangelii. [17] Tamci zaś, powodowani niewłaściwym współzawodnictwem, rozgłaszają Chrystusa nieszczerze, sądząc, że przez to dodadzą ucisku moim kajdanom. [18] Ale cóż to znaczy? Jedynie to, że czy to obłudnie, czy naprawdę, na wszelki sposób rozgłasza się Chrystusa. A z tego ja się cieszę i będę się cieszył.

Flp 2,12–15.21

Lekcja 6: s. 1, 2, 3, 5

[12] A przeto, umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni, zabiegajcie o własne zbawienie z bojaźnią i drżeniem nie tylko w mojej obecności, lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. [13] Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą. [14] Czyńcie wszystko bez szemrań i powątpiewań, [15] abyście się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne dzieci Boże pośród narodu zepsutego i przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła światła w świecie.

[21] bo wszyscy szukają własnego pożytku, a nie - Chrystusa Jezusa.

Flp 3,1

Lekcja 6: s. 10

[1] W końcu, bracia moi, radujcie się w Panu! Pisanie do was o tym samym nie jest dla mnie uciążliwe, a dla was jest środkiem niezawodnym.

Flp 4,4–7.13

Lekcja 6: s. 1, 2, 3, 9, 10

[4] Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! [5] Niech będzie znana wszystkim ludziom wasza wyrozumiała łagodność: Pan jest blisko! [6] O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! [7] A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

[13] Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

List do Kolosan

Kol 1,3–6.15–24.27

Lekcja 6: s. 6, 7, 9, 10

3 Dzięki czynimy Bogu, Ojcu Pana naszego Jezusa
Chrystusa, zawsze, ilekroć modlimy się za was - 4
odkąd usłyszeliśmy o waszej wierze w Chrystusie
Jezusie i o waszej miłości, jaką żywicie dla
wszystkich świętych - 5 z powodu nadziei
/nagrody/ odłożonej dla was w niebie. O niej to
już przedtem usłyszeliście dzięki głoszeniu
prawdy - Ewangelii, 6 która do was dotarła.
Podobnie jak jest na całym świecie, tak również i
u was, owocuje ona i rośnie od dnia, w którym
usłyszeliście i poznali łaskę Boga w /jej/ prawdzie

15 On jest obrazem Boga niewidzialnego -
Pierworodnym wobec każdego stworzenia, 16 bo w
Nim zostało wszystko stworzone: i to, co w
niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i
niewidzialne, czy Trony, czy Panowania, czy
Zwierzchności, czy Władze. Wszystko przez
Niego i dla Niego zostało stworzone. 17 On jest
przed wszystkim i wszystko w Nim ma istnienie. 18
I On jest Głową Ciała - Kościoła. On jest
Początkiem, Pierworodnym spośród umarłych,
aby sam zyskał pierwszeństwo we wszystkim. 19
Zechciał bowiem /Bóg/, aby w Nim zamieszkała
cała Pełnia,

20 i aby przez Niego znów pojednać wszystko z
sobą: przez Niego - i to, co na ziemi, i to, co w
niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew
Jego krzyża. 21 I was, którzy byliście niegdyś
obcymi /dla Boga/ i /Jego/ wrogami przez sposób
myślenia i wasze złe czyny, 22 teraz znów pojednał
w doczesnym Jego ciele przez śmierć, by stawić
was wobec siebie jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych, 23 bylebyście tylko trwali w wierze
- ugruntowani i stateczni - a nie chwiejący się w
nadziei /właściwej dla/ Ewangelii. Ją to
posłyszeliście głoszoną wszelkiemu stworzeniu,
które jest pod niebem - jej sługą stałem się ja,
Paweł. 24 Teraz raduję się w cierpieniach za was i
ze swej strony w moim ciele dopełniam braki
udręk Chrystusa dla dobra Jego Ciała, którym jest
Kościół.

27 którym Bóg zechciał oznajmić, jak wielkie jest
bogactwo chwały tej tajemnicy pośród pogan. Jest
nią Chrystus pośród was - nadzieja chwały.

Kol 3,5–9.15.22–25

Lekcja 6: s. 3, 4, 5, 9

5 Zadajcie więc śmierć temu, co jest przyziemne w
/waszych/ członkach: rozpuście, nieczystości,
lubieżności, złej żądzy i chciwości, bo ona jest
bałwochwalstwem. 6 Z powodu nich nadchodzi
gniew Boży na synów buntu. 7 I wy niegdyś tak
postępowaliście, kiedyście w tym żyli. 8 A teraz i
wy odrzućcie to wszystko: gniew, zapalczywość,
złość, znieważanie, haniebną mowę od ust
waszych! 9 Nie okłamujcie się nawzajem, boście
zwlekli z siebie dawnego człowieka z jego
uczynkami,

15 A sercami waszymi niech rządzi pokój
Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani
w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni!

22 Niewolnicy, bądźcie we wszystkim posłuszni
doczesnym panom, nie służąc tylko dla oka, jak
gdybyście się mieli ludziom przypodobać, lecz w
szczerości serca, bojąc się /prawdziwego/ Pana. 23
Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla
Pana, a nie dla ludzi, świadomi, 24 że od Pana
otrzymacie dziedzictwo /wiekuiste/ jako zapłatę.
Służycie Chrystusowi jako Panu! 25 Kto bowiem
popełnia bezprawie, poniesie skutki popełnionego
bezprawia; a /u Niego/ nie ma względu na osoby.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 1,2–3

Lekcja 6: s. 6, 7

2 Zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich,
wspominając o was nieustannie w naszych
modlitwach, 3 pomni przed Bogiem i Ojcem
naszym na wasze dzieło wiary, na trud miłości i
na wytrwałą nadzieję w Panu naszym Jezusie
Chrystusie.

1 Tes 2,4

Lekcja 6: s. 5

4 lecz jak przez Boga zostaliśmy uznani za
godnych powierzenia nam Ewangelii, tak głosimy
ją, aby się podobać nie ludziom, ale Bogu, który
bada nasze serca.

1 Tes 4,13

Lekcja 6: s. 6

13 Nie chcemy, bracia, waszego trwania w
niewiedzy co do tych, którzy umierają, abyście się
nie smucili jak wszyscy ci, którzy nie mają
nadziei.

1 Tes 5,8.16

Lekcja 6: s. 6, 7, 9, 10

8 My zaś, którzy do dnia należymy, bądźmy trzeźwi, odziani w pancerz wiary i miłości oraz hełm nadziei zbawienia.

16 Zawsze się radujcie,

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 2,16–17

Lekcja 6: s. 6

16 Sam zaś Pan nasz Jezus Chrystus i Bóg, Ojciec nasz, który nas umiłował i przez łaskę udzielił nam nie kończącego się pocieszenia i dobrej nadziei, 17 niech pocieszy serca wasze i niech utwierdzi we wszelkim czynie i dobrej mowie!

2 Tes 3,16

Lekcja 6: s. 9

16 A sam Pan pokoju niech was obdarzy pokojem zawsze i na wszelki sposób! Pan niech będzie z wami wszystkimi!

1 List do Tymoteusza

1 Tm 1,1

Lekcja 6: s. 6

1 Paweł, apostoł Chrystusa Jezusa według nakazu Boga naszego, Zbawiciela, i Chrystusa Jezusa, naszej nadziei -

1 Tm 4,7–10

Lekcja 6: s. 7

7 Odrzucaj natomiast światowe i babskie baśnie! Sam zaś ćwicz się w pobożności! 8 Bo ćwiczenie cielesne nie na wiele się przyda; pobożność zaś przydatna jest do wszystkiego, mając zapewnienie życia obecnego i tego, które ma nadejść. 9 Nauka to zasługująca na wiarę i godna całkowitego uznania. 10 Właśnie o to trudzimy się i walczymy, ponieważ złożyliśmy nadzieję w Bogu żywym, który jest Zbawcą wszystkich ludzi, zwłaszcza wierzących.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 1,2–3

Lekcja 6: s. 8

2 do Tymoteusza, swego umiłowanego dziecka. Łaska, miłosierdzie, pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, naszego Pana! 3 Dziękuję Bogu, któremu służę jak moi przodkowie z czystym sumieniem, gdy zachowuję nieprzerwaną pamięć o tobie w moich modlitwach. W nocy i we dnie pragnę cię zobaczyć -

2 Tm 2,15.24–25

Lekcja 6: s. 2, 11, 12

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem jako godny uznania pracownik, który nie przynosi wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.

24 A sługa Pana nie powinien się wdawać w kłótnie, ale /ma/ być łagodnym względem wszystkich, skorym do nauczania, zrównoważonym. 25 Powinien z łagodnością pouczać wrogo usposobionych, bo może Bóg da im kiedyś nawrócenie do poznania prawdy

2 Tm 3,16–17

Lekcja 6: s. 1, 12

16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17 aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 2,11–13

Lekcja 6: s. 6, 7, 11, 12

11 Ukazała się bowiem łaska Boga, która niesie zbawienie wszystkim ludziom 12 i poucza nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz światowych, rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, 13 oczekując błogosławionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa,

List do Hebrajczyków

Hbr 1,1–6

Lekcja 6: s. 9

1 Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał
niegdyś Bóg do ojców przez proroków, 2 a w tych
ostatecznych dniach przemówił do nas przez
Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich
rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat. 3
Ten /Syn/, który jest odblaskiem Jego chwały i
odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko
słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z
grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na
wysokościach. 4 On o tyle stał się wyższym od
aniołów, o ile odziedziczył wyższe od nich imię. 5
Do którego bowiem z aniołów powiedział
kiedykolwiek: Ty jesteś moim Synem, Jam Cię
dziś zrodził? I znowu: Ja będę Mu Ojcem, a On
będzie Mi Synem.

6 Skoro zaś znowu wprowadzi Pierworodnego na
świat, powie: Niech Mu oddają pokłon wszyscy
aniołowie Boży!

Hbr 2,18

Lekcja 6: s. 3

18 W czym bowiem sam cierpiał będąc
doświadczany, w tym może przyjść z pomocą tym,
którzy są poddani próbom.

Hbr 3,5–6.12

Lekcja 6: s. 5, 7

5 I Mojżesz wprawdzie był wierny w całym domu
Jego, ale jako sługa na świadectwo tego, co miało
być powiedziane; 6 Chrystus zaś, jako Syn, był
nad swoim domem. Jego domem my jesteśmy,
jeśli ufność i chwalebną nadzieję aż do końca
wytrwale zachowamy.

12 Uważajcie, bracia, aby nie było w kimś z was
przewrotnego serca niewiary, której skutkiem
jest odstąpienie od Boga żywego,

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 6: s. 2, 3, 5

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i
ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny,
przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i
myśli serca.

15 Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który
by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz
doświadczonego we wszystkim na nasze
podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. 16 Przybliżmy
się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy
otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla
/uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

Hbr 5,14

Lekcja 6: s. 2

14 Przeciwnie, stały pokarm jest właściwy dla
dorosłych, którzy przez ćwiczenie mają władze
umysłu udoskonalone do rozróżniania dobra i zła.

Hbr 6,9–12.17–20

Lekcja 6: s. 6, 7

9 Ale chociaż tak mówimy, to jednak po was,
najmilsi, spodziewamy się czegoś lepszego i
bliskiego zbawienia. 10 Nie jest bowiem Bóg
niesprawiedliwy, aby zapomniał o czynie waszym
i miłości, którą okazaliście dla imienia Jego,
gdyście usługiwali świętym i jeszcze usługujecie.
11 Pragniemy zaś, aby każdy z was okazywał tę
samą gorliwość w doskonaleniu nadziei aż do
końca, 12 abyście nie stali się ospałymi, ale
naśladowali tych, którzy przez wiarę i cierpliwość
stają się dziedzicami obietnic.

17 Dlatego Bóg, pragnąc okazać ponad wszelką
miarę dziedzicom obietnicy niezmienność swego
postanowienia, wzmocnił je przysięgą, 18 abyśmy
przez dwie rzeczy niezmienne, co do których
niemożliwe jest, by skłamał Bóg, mieli trwałą
pociechę, my, którzyśmy się uciekli do
uchwycenia zaofiarowanej nadziei. 19 Trzymajmy
się jej jako bezpiecznej i silnej kotwicy duszy,
/kotwicy/, która przenika poza zasłonę, 20 gdzie
Jezus poprzednik wszedł za nas, stawszy się
arcykapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

Hbr 7,25

Lekcja 6: s. 3

25 Przeto i zbawiać na wieki może całkowicie tych,
którzy przez Niego zbliżają się do Boga, bo
zawsze żyje, aby się wstawiać za nimi.

Hbr 10,34

Lekcja 6: s. 10

34 Albowiem współcierpieliście z uwięzionymi, z
radością przyjęliście rabunek waszego mienia,
wiedząc, że sami posiadacie majętność lepszą i
trwającą.

Hbr 11,1.13–16

Lekcja 6: s. 6

1 Wiara zaś jest poręką tych dóbr, których się
spodziewamy, dowodem tych rzeczywistości,
których nie widzimy.

13 W wierze pomarli oni wszyscy, nie osiągnąwszy
tego, co im przyrzeczono, lecz patrzyli na to z

daleka i pozdrawiali, uznawszy siebie za gości i pielgrzymów na tej ziemi. [14] Ci bowiem, co tak mówią, okazują, że szukają ojczyzny. [15] Gdyby zaś tę wspominali, z której wyszli, znaleźliby sposobność powrotu do niej. [16] Teraz zaś do lepszej dążą, to jest do niebieskiej. Dlatego Bóg nie wstydzi się nosić imienia ich Boga, gdyż przysposobił im miasto.

Hbr 12,1–3.5–11.14–15

Lekcja 6: s. 2, 5, 8, 10

[1] I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo świadków, odłożywszy wszelki ciężar, [a przede wszystkim] grzech, który nas łatwo zwodzi, winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam zawodach. [2] Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż, nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Boga. [3] Zastanawiajcie się więc nad Tym, który ze strony grzeszników taką wielką wycierpiał wrogość przeciw sobie, abyście nie ustawali, złamani na duchu.

[5] a zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy On cię doświadcza. [6] Bo kogo miłuje Pan, tego karze, chłoszcze zaś każdego, którego za syna przyjmuje. [7] Trwajcież w karności! Bóg obchodzi się z wami jak z dziećmi. Jakiż to bowiem syn, którego by ojciec nie karcił? [8] Jeśli jesteście bez karania, którego uczestnikami stali się wszyscy, nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi. [9] Zresztą, jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć będziemy?

[10] Tamci karcili nas według swej woli na czas znikomych dni. Ten zaś czyni to dla naszego dobra, aby nas uczynić uczestnikami swojej świętości. [11] Wszelkie karcenie na razie nie wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon sprawiedliwości.

[14] Starajcie się o pokój ze wszystkimi i o uświęcenie, bez którego nikt nie zobaczy Pana. [15] Baczcie, aby nikt nie pozbawił się łaski Bożej, aby jakiś korzeń gorzki, który rośnie w górę, nie spowodował zamieszania, a przez to nie skalali się inni,

Hbr 13,8

Lekcja 6: s. 9

[8] Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam także na wieki.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–4.13–17.22–25

Lekcja 6: s. 1, 2, 3, 10, 11, 12

[2] Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne doświadczenia. [3] Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość. [4] Wytrwałość zaś winna być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali, nienaganni, w niczym nie wykazując braków.

[13] Kto doznaje pokusy, niech nie mówi, że Bóg go kusi. Bóg bowiem ani nie podlega pokusie ku złemu, ani też nikogo nie kusi. [14] To własna pożądliwość wystawia każdego na pokusę i nęci.. [15] Następnie pożądliwość, gdy pocznie, rodzi grzech, a skoro grzech dojrzeje, przynosi śmierć. [16] Nie dajcie się zwodzić, bracia moi umiłowani! [17] Każde dobro, jakie otrzymujemy, i wszelki dar doskonały zstępują z góry, od Ojca świateł, u którego nie ma przemiany ani cienia zmienności.

[22] Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. [23] Jeżeli bowiem ktoś przysłuchuje się tylko słowu, a nie wypełnia go, podobny jest do człowieka oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. [24] Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał, jakim był. [25] Kto zaś pilnie rozważa doskonałe Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie jest słuchaczem skłonnym do zapominania, ale wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma błogosławieństwo

Jk 3,14–18

Lekcja 6: s. 5, 8

[14] Natomiast jeżeli żywicie w sercach waszych gorzką zazdrość i skłonność do kłótni, to nie przechwalajcie się i nie sprzeciwiajcie się kłamstwem prawdzie. [15] Nie na tym polega zstępująca z góry mądrość, ale mądrość ziemska, zmysłowa i szatańska. [16] Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam też bezład i wszelki występek. [17] Mądrość zaś /zstępująca/ z góry jest przede wszystkim czysta, dalej, skłonna do zgody, ustępliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i obłudy. [18] Owoc zaś sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy zaprowadzają pokój.

Jk 4,1–9

Lekcja 6: s. 9

1 Skąd się biorą wojny i skąd kłótnie między
wami? Nie skądinąd, tylko z waszych żądz, które
walczą w członkach waszych. 2 Pożądacie, a nie
macie, żywicie morderczą zazdrość, a nie możecie
osiągnąć. Prowadzicie walki i kłótnie, a nic nie
posiadacie, gdyż się nie modlicie. 3 Modlicie się, a
nie otrzymujecie, bo się źle modlicie, starając się
jedynie o zaspokojenie swych żądz. 4
Cudzołożnicy, czy nie wiecie, że przyjaźń ze
światem jest nieprzyjaźnią z Bogiem? Jeżeli więc
ktoś zamierzałby być przyjacielem świata, staje
się nieprzyjacielem Boga. 5 A może utrzymujecie,
że na próżno Pismo mówi: Zazdrośnie pożąda On
ducha, którego w nas utwierdził?

6 Daje zaś tym większą łaskę: Dlatego mówi: Bóg
sprzeciwia się pysznym, pokornym zaś daje łaskę.
7 Bądźcie więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie
się natomiast diabłu, a ucieknie od was. 8
Przystąpcie bliżej do Boga, to i On zbliży się do
was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, uświęćcie serca,
ludzie chwiejni! 9 Uznajcie waszą nędzę, smućcie
się i płaczcie. Śmiech wasz niech się obróci w
smutek, a radość w przygnębienie.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,3–9.17.21

Lekcja 6: s. 3, 6, 7, 9, 10

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana
naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim
miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa
Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: 4
do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego,
i niewiędnącego, które jest zachowane dla was w
niebie. 5 Wy bowiem jesteście przez wiarę
strzeżeni mocą Bożą dla zbawienia, gotowego
objawić się w czasie ostatecznym. 6 Dlatego
radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę
smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. 7
Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele
cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież
próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć
przy objawieniu Jezusa Chrystusa.

8 Wy, choć nie widzieliście, miłujecie Go; wy w
Niego teraz, choć nie widzicie, przecież
wierzycie, a ucieszycie się radością niewymowną
i pełną chwały 9 wtedy, gdy osiągniecie cel waszej
wiary - zbawienie dusz.

17 Jeżeli bowiem Ojcem nazywacie Tego, który bez
względu na osoby sądzi według uczynków
każdego, to w bojaźni spędzajcie czas swojego
pobytu na obczyźnie.

21 Wyście przez Niego uwierzyli w Boga, który
wzbudził Go z martwych i udzielił Mu chwały, tak
że wiara wasza i nadzieja są skierowane ku Bogu.

1 P 3,8–9

Lekcja 6: s. 3

8 Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni,
współczujący, pełni braterskiej miłości,
miłosierni, pokorni. 9 Nie oddawajcie złym za złe
ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie
zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście
powołani, abyście odziedziczyli
błogosławieństwo.

1 P 4,8.12–13

Lekcja 6: s. 3, 10

8 Przede wszystkim miejcie wytrwałą miłość jedni
ku drugim, bo miłość zakrywa wiele grzechów.

12 Umiłowani! Temu żarowi, który w pośrodku was
trwa dla waszego doświadczenia, nie dziwcie się,
jakby was spotkało coś niezwykłego, 13 ale
cieszcie się, im bardziej jesteście uczestnikami
cierpień Chrystusowych, abyście się cieszyli i
radowali przy objawieniu się Jego chwały.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,3–10

Lekcja 6: s. 1

3 Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie. 5 Dlatego też
właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do
wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, 6 do
poznania powściągliwość, do powściągliwości
cierpliwość, do cierpliwości pobożność, 7 do
pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni
braterskiej zaś miłość.

8 Gdy bowiem będziecie je mieli i to w obfitości,
nie uczynią was one bezczynnymi ani
bezowocnymi przy poznawaniu Pana naszego
Jezusa Chrystusa. 9 Komu bowiem ich brak, jest
ślepym - krótkowidzem, i zapomniał o
oczyszczeniu z dawnych swoich grzechów. 10
Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się

umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem czyniąc nie upadniecie nigdy.

2 P 2,4–9

Lekcja 6: s. 3

4 Jeżeli bowiem Bóg aniołom, którzy zgrzeszyli,
nie odpuścił, ale wydał ich do ciemnych lochów
Tartaru, aby byli zachowani na sąd; 5 jeżeli
staremu światu nie odpuścił, ale jako ósmego
Noego, który ogłaszał sprawiedliwość, ustrzegł,
gdy zesłał potop na świat bezbożnych; 6 także
miasta Sodomę i Gomorę obróciwszy w popiół
skazał na zagładę dając przykład /kary/ tym,
którzy będą żyli bezbożnie, 7 ale wyrwał
sprawiedliwego Lota, który uginał się pod
ciężarem rozpustnego postępowania ludzi nie
liczących się z Bożym prawem - 8 sprawiedliwy
bowiem mieszkając wśród nich z dnia na dzień
duszę swą sprawiedliwą miał umęczoną
przeciwnymi Prawu czynami, które widział i o
których słyszał -

9 to wie Pan, jak pobożnych wyrwać z
doświadczenia, niesprawiedliwych zaś jak
zachować na ukaranie w dzień sądu,

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,9

Lekcja 6: s. 3

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako
wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści
nas z wszelkiej nieprawości.

1 J 2,1.3–4.15–17

Lekcja 6: s. 2, 3, 5, 9

1 Dzieci moje, piszę wam to dlatego, żebyście nie
grzeszyli. Jeśliby nawet ktoś zgrzeszył, mamy
Rzecznika wobec Ojca - Jezusa Chrystusa
sprawiedliwego.

3 Po tym zaś poznajemy, że Go znamy, jeżeli
zachowujemy Jego przykazania. 4 Kto mówi: Znam
Go, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest
kłamcą i nie ma w nim prawdy.

15 Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie!
Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca.
16 Wszystko bowiem, co jest na świecie, a więc:
pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha tego
życia nie pochodzi od Ojca, lecz od świata. 17
Świat zaś przemija, a z nim jego pożądliwość; kto
zaś wypełnia wolę Bożą, ten trwa na wieki.

1 J 3,1–3.7.10.22

Lekcja 6: s. 2, 6, 7

1 Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec:
zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi: i
rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas
nie zna, że nie poznał Jego. 2 Umiłowani, obecnie
jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie
ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się
objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy
Go takim, jakim jest. 3 Każdy zaś, kto pokłada w
Nim tę nadzieję, uświęca się, podobnie jak On
jest święty.

7 Dzieci, nie dajcie się zwodzić nikomu; kto
postępuje sprawiedliwie, jest sprawiedliwy, tak
jak On jest sprawiedliwy.

10 Dzięki temu można rozpoznać dzieci Boga i
dzieci diabła: każdy, kto postępuje
niesprawiedliwie, nie jest z Boga, jak i ten, kto
nie miłuje swego brata.

22 i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego,
ponieważ zachowujemy Jego przykazania i
czynimy to, co się Jemu podoba.

1 J 4,18–21

Lekcja 6: s. 2

18 W miłości nie ma lęku, lecz doskonała miłość
usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą. Ten
zaś, kto się lęka, nie wydoskonalił się w miłości. 19
My miłujemy [Boga], ponieważ Bóg sam pierwszy
nas umiłował. 20 Jeśliby ktoś mówił: Miłuję Boga, a
brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem
kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie
może miłować Boga, którego nie widzi. 21 Takie
zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto
miłuje Boga, miłował też i brata swego.